

Universitätsbibliothek Wuppertal

Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus Grammatico-Criticus Et Archæologicus

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Vorwort (George Hickes)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1559)

A D

Ornatissimum Virum

ROGERUM SHELDON

Armigerum,

GEORGI HICKESI

De hac Secunda Sua Grammaticæ *Islandicæ* Editione

PRÆFATIO.



UM sæpe multa jucundè & scienter mecum disputares, *Colendissime Sheldon*, de Linguis Vetustis Septentrionis, non tantum egregie commodeque dicere solebas, quibus me in edendis his libris, qui illarum vim totam & præstantiam exponunt, confirmasti; sed ea etiam sciscitari, quibus ipse Tibi singularum ingenia optime possem respondens explicare. Maximè autem memini, cum unà domi Tuæ essemus, multa de Lingua dicta *RUNICA* Te à me diligenter quæsisse. Cui reddens dixi linguam veterem, quam alii *Danicam*, alii *Cimbricam*, alii vero *Scandicam* nuncupant, *Runica* tandem nomen esse fortitam à *RUNIS*, hoc est, ab antiquissimis literis, quas Saxeis suis monumentis incidere, & quibuscum Codices suos veteres Scandiæ populi, & ab iis oriundæ gentes, potissimum *Islandi*, scribere solebant. Dixi etiam continuo spiritu me propterea *Runolphi Jonæ* Grammaticam *Islandicam* cum meis excudisse, quod *Islandi*, ad quos raro Mercatores commeant, eodem fere vetere & genuino sermone jamdudum utuntur, quo ante annos fere octingentos locuti sunt, * cum, patria sua *Norvegia* ob *Haraldi Pulchricomi* tyrannidem relicta, sibi suisque consulentes in *Islandiam*, montibus, nivibus & sylvis conspicuam, navigare cœperint. Longum esset omnia referre quæ in sermone isto, quem de hac lingua habuimus, tum dicta sunt. Tibi vero fuisse jucunda, quæ dicebam; atque *Runolphi* Grammaticam ita à me in hac altera nostra editione comparatam esse, ut *Runa*, quæ à recepta fide *Christiana* exolescere cœperant, facile discerentur, Te gaudere, & verbis & vultu commonstrabas. En igitur, *doctissime vir*, quæ omnibus Tuis de sermone *Runico* tunc interrogatis plenissimè respondebit, Grammaticam *Islando-Scandicam* multis tabellis *Runicis* & observationibus nostris auctam & illustratam. In quâ, ne quod nostrum est *Runolpho* attribuere velle, aut quod *Runolphi* est nobis arrogare videar, scire Te velim maximam nostrorum partem me in margine ponendam curasse. Quæ vero in textu addere oportebat, ea cum *lunulis notata*, discriminis causa, fecimus excudi. Cætera *Runolphi Jonæ* post *Arngrimum* Arctoi orbis fulgentissimi syderis universa sunt. Cujus venerandis manibus ne injurius forem confundendo quæ ille tradidit, cum iis quæ adjecimus, hoc ut nosceres, imprimis faciendum mihi putavi.

Hæc apud Te Lectoris vices obeuntem præfari visum est, qui forsitan senex discas *Runicas literas*; quemadmodum superior ille *Cato*, cum Te ætate multo grandior esset, *Græcas* avidè didicisse fertur, doctrinæ juvenili cupiditate flagrans. Quidni igitur Tu, *Catonis* exemplum secutus, ad delectationem Tuam idem faceres, cum *Græcis* & *Latinis*, quorum scientiâ excellis, *Runica* conjungendo, ut humaniorum & barbararum quas durius vocant, literarum doctrinâ par esse possis? Senem quidem anni & imbecillum corpus Te fecerunt: sed juvenili robustoque animo frueris, quem in iis lectitandis, quæ Tibi placeant, facile possis exercere.

Verum Tuo etiam colendissimo mihi Nomine præfationem esse inscriptam volui, ut in nullo non loco, ad quem pervenerint hi libri, amicitiam nostram, Tuorumque erga me meritorum magnitudinem notam posteritati facerem. Etiam crede mihi, *Sheldone*, Te habere amicum, virum

* *Crymogææ Arngrimi Jonæ* lib. I. cap. II.

PRÆFATIO GRAMM. ISLANDICÆ RUDIMENTA, &c.

studio, doctrinâ, moribusque sapientem, qui id solum, quod honestum, bonum judicas, gloriæ mihi duco. Te, inquam, habere amicum non possum non gloriari; quem affectum esse, quantum homo potest, naturam optimam rectè vivendi ducem, quibuscum in florentissimo illo Collegio per quadraginta annos conjunctior vixisti, ad unum omnes fatentur. Te laudant, quoties de Te loquuntur, ut tranquille, purè, & honestè actæ vitæ perfectum exemplum. Te, qui veritatis, & justitiæ cultor es; qui non Tibi, sed aliis vivis; qui ad gravitatem humanitatem, ad morum sanctitatem comitatem & facilitatem ita adjunxisti, ut omnibus percharus sis; qui denique animo magno res humanas despiciens omnia Tua in Te posita esse ducis, humanosque casus virtute inferiores putas; meliorem prudentioremve virum aut fuisse quenquam, aut esse, aut fore negant. Ego qui multorum annorum consuetudine & familiaritate præclara hæc in Te esse cognovi, nequeo mihi temperare, quin ea quasi pleniore ore jam de Te prædicem: etsi ea dicta esse, multoque magis in publicum scripta prodire, pro verecundiâ Tuâ Te gravius ferre & laturum esse certo scio. Sed ignoscas, quæso, quod hoc mihi assumpserim, ut clam Te hæc scriberem, atque cum maximo Tuo rubore etiam publicarem. Condone mihi hanc unam injuriam, quæ quidem amoris, studii, & benevolentia injuria est: imo cujus mihi auctrix est justitia ipsa, quæ jubet, ut suum cuique tribuatur. Unam hanc noxam igitur mihi virtutibus Tuis provocato remitte, & si aliam unquam ullam admifero, occidito, hoc est, mihi admitto omnem amorem Tuum, sine quo vita mihi nequit esse dulcis. Restat porro, ut D. O. M. suppliciter rogem, ut Tibi det in leni, placidâ, & longæva senectute, bene, beateque vivere; & cum tandem excellens & humana contemnens animus Tuus è corpore excefferit, ut facilis illi pateat ad Cœlum ascensus. Sic pro Te quotidie precatur

Londini VIII Calend. Maias.
A. D. M DCC. III.

Tuus GEORGIUS HICKESIUS.



Index Capp. Grammaticæ Islandicæ.

Cap. I. De Literis.	Pag. 3.
Cap. II. De Declinationibus Nominum Simplicium.	p. 8.
Cap. III. De Declinationibus Compositis.	p. 26.
Cap. IV. De Motione Nominum Adjectivorum.	p. 28.
Cap. V. De Heterochitis, seu Anomalis, item Defectivis.	p. 38.
Cap. VI. De Genere, Specie, Figura, Numero & Casu.	p. 40.
Cap. VII. De Pronomine.	p. 44.
Cap. VIII. De Verbo.	p. 47.
Cap. IX. De Participio.	p. 67.
Cap. X. De Adverbio.	p. 68.
Cap. XI. De Conjunctione.	p. 70.
Cap. XII. De Præpositione,	p. 70.